

นางรุธ

ครอบครัวของนางนาโอมิ เสียชีวิตในโมอับ

นางรุธตัดสินใจตามพระเจ้าไป
อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัย
ครอบครัวของเธอนั้นเกิดกันดาร
อาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคน
หนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมใน
ยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดิน
โมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยา
และบุตรชายสองคน

2 ชายคนนั้นชื่อ เอลีเมเลค
ภรรยาชื่อนาโอมิ บุตรชายสอง
คนชื่อ โลมและคิลิโอน
เป็นชาวเอฟราธาห์ มาจากเมือง
เบธเลเฮมในยูดาห์ เขาทั้งหลาย
เดินทางเข้าไปในแผ่นดินโมอับ
และอาศัยอยู่ที่นั่น

3 แต่เอลีเมเลคสามีของนางนา-
โอมิสิ้นชีวิตเสีย ทิ้งนางไว้กับ
บุตรชายทั้งสอง

4 บุตรชายสองคนนี้ก็ได้อุปถัมภ์
ชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่ง
ชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรุธ
เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณ
สิบปี

5 แล้วมาที่โลมและคิลิโอนทั้ง
สองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็
ต้องเปล่าเปลี่ยวเพราะเหตุสามี
และบุตรชายทั้งสองของนางต้อง
ล้มหายตายจากไป

6 แล้วนางนั้นพร้อมกับลูกสะใภ้

ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทางจาก
แผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่
ในแผ่นดินโมอับนั้น นางได้ยิน
ข่าวว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรง
เยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์
และประทานอาหารแก่เขาทั้ง
หลาย

7 นางจึงออกจากตำบลที่นางอยู่
พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสอง เดิน
ตามทางกลับไปยังแผ่นดินยู-
ดาห์

8 แต่นาโอมิกล่าวแก่บุตรสะใภ้
ทั้งสองของนางว่า "ไปเถิด ขอ
ให้ต่างคนต่างกลับไปบ้านมาร-
ดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรง
พระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดังที่
เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้ว
และต่อแม่"

9 ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้
เจ้ามีความสุข ขอให้ต่างก็ได้
เข้าอยู่ในเรือนของสามี" แล้ว
นาโอมิก็จูบลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่าง
ก็ส่งเสียงร้องไห้

10 นางทั้งสองจึงพูดกับแม่สามี
ว่า "อย่าเลย เราทั้งสองจะ
กลับไปกับแม่ไปถึงชนชาติของ
แม่"

11 แต่นาโอมิตอบว่า "ลูกสาว
ของแม่เอ๋ย จงกลับไปเสียเถอะ
จะไปกับแม่ทำไมเล่า แม่ยังมี
บุตรชายในครรภ์ให้เป็นสามี

(1) ปฐม 12:10; 19:37; 26:1; วรรณ 2:16 (2) ปฐม 35:19; วรรณ 3:30; 1 ซมอ 1:1

(6) อพย 3:16; 4:31; สดต 132:15; ยรม 29:10; ศพย 2:7; มธ 6:11; ลก 1:68

(8) ยชว 24:15; นรธ 2:20; 2 ทธ 1:16-18 (9) นรธ 3:1 (11) ปฐม 38:11; พบทญ 25:5

ของเจ้าหรือ

12 ลูกสาวของแม่เอ๋ย กลับไปเสียเถอะ กลับไปตามทางของเจ้า แม่แก่เกินที่จะมีสามีแล้ว หากแม่จะว่าแม่ยังมีความหวังอยู่ ถ้าแม่จะมีสามีคืนวันนี้และให้กำเนิดบุตรชาย

13 แล้วเจ้าจะรออยู่จนบุตรชายนั้นเติบโตได้หรือ เจ้าจะอดใจไม่แต่งงานหรือ อย่าเลยลูกสาวของแม่เอ๋ย แม่มีความขมขื่นมากเพราะเห็นแก่เจ้า ที่พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้”

14 แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องให้อีก โอรสาก็ก็จูบลาแม่สามี แต่รูธยังเกาะแม่สามีอยู่

นางรูธไปอิสราเอล

พร้อมกับนางนาโอมิ

15 นาโอมิจึงว่า “ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของเขาแล้ว จงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด”

16 แต่รูธตอบว่า “ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหน ฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ก็จะ เป็นพระเจ้าของฉัน

17 แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่น

และจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาพรากฉันจากแม่ นอกจากความตาย ก็ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษฉัน และให้หนักยิ่งกว่า”

18 เมื่อนาโอมิเห็นว่ารูธตั้งใจจะไปด้วยจริงๆแล้ว นางก็ไม่พูดอะไรอีก

19 ดังนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมื่อนางทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งสี่นั้นก็พากันแตกตื่น เพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า “นี่แน่ะหรือ นางนาโอมิ”

20 นาโอมิตอบเขาว่า “ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมิเลย ขอเรียกฉันว่ามาราเถอะ เพราะว่างค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างขมขื่น

21 เมื่อฉันจากเมืองนี้ไป ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์ พระเยโฮวาห์ทรงพาลฉันกลับมาตัวเปล่า เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ฉันทุกขใจดังนี้ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ให้ฉันต้องประสบเหตุร้ายเช่นนี้จะเรียกฉันว่านาโอมิทำไมเล่า”

22 ดังนั้นนาโอมิจึงกลับมา และรูธลูกสะใภ้ชาวโมอับก็กลับมาด้วย ผู้กลับมาจากแผ่นดินโมอับ และเขาทั้งสองมายังเมืองเบธเลเฮม ในต้นฤดูเกี่ยวข้าว

(13) วนฉ 2:15; โยบ 19:21 (14) สภข 17:17 (15) ยชว 24:15; วนฉ 11:24

(16) นรธ 2:11-12; 2 พกษ 2:2 (17) 1 ซมอ 3:17; 2 ซมอ 19:13 (18) กจ 21:14

(19) อสย 23:7; มธ 21:10; ยก 2:15 (21) โยบ 1:21 (22) อพย 9:31; ลนต 32:10-11

บาร์เลย์

นางรูธเก็บรวงข้าวตก ในนาของโบอาส

2 ฝ่ายนาโอมีนั้นมีญาติข้าง
สามีคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี
ครอบครัวยุคเดียวกับเอลีเมเลคชื่อ
โบอาส

2 และรูธชาวโมอับจึงพูดกับนา-
โอมิว่า "บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่ง
นา เพื่อจะเก็บรวงข้าวตกตาม
หลังผู้ที่มีสายตากريمةต่อฉัน"
นาโอมิตอบนางว่า "ลูกสาวของ
แม่เอ๋ย จงไปเถิด"

3 นางก็ออกเดินตามหลังคน
เกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก เผอิญ
เข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็น
ญาติของเอลีเมเลค

นางรูธพบญาติคนหนึ่ง ชื่อโบอาส

4 ดูเถิด โบอาสมาจากเบธเล-
เฮม พัดกับคนเกี่ยวข้าวว่า "ขอ
พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้า
เถิด" เขาทั้งหลายตอบว่า "ขอ
พระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการพระพร
แก่ท่านเถิด"

5 โบอาสจึงถามคุณใช้ผู้คอยควบ
คุณคนเกี่ยวข้าวว่า "หญิงสาว
คนนี้เป็นคนของใคร"

6 คนใช้ ซึ่งเป็นผู้ควบคุณคน
เกี่ยวข้าวจึงตอบว่า "นางเป็น
หญิงชาวโมอับ กลับมาจาก
แผ่นดินโมอับพร้อมกับนาโอมิ"

7 นางพูดว่า "ขออนุญาตให้
ดิฉันเดินตามคนเกี่ยวคอยเก็บ
ข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ
คะ" นางก็มาเก็บข้าวตกตั้งแต
เวลาเช้าจนบัดนี้ เว้นแต่ได้พัก
น้อยหนึ่งที่เรือน"

8 แล้วโบอาสจึงพูดกับรูธว่า
"ลูกสาวเอ๋ย ขอฟังหน่อย อย่า
ไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือทิ้งนา
นี้ไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆสาวใช้
ของฉัน"

9 ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่
เขากำลังเก็บเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็
จงติดตามเขาไป ฉันได้สั่งพวก
หนุ่มๆมิให้รบกวนเจ้าแล้วมิใช่
หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญ
ไปที่หม้อน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคน
หนุ่มๆตักไว้"

10 รูธก็ซบหน้าอ่อนตัวลงถึงดิน
และพูดว่า "ทำไมดิฉันจึงได้รับ
ความกรุณาในสายตาของท่าน
ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉัน
เป็นแต่เพียงคนต่างด้าว"

11 แต่โบอาสตอบนางว่า "ทุก
อย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อแม่สามี
ของเจ้า ตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้น
ชีวิตแล้วนั้น มีคนมาเล่าให้ฉัน
ฟังหมดแล้ว และเขาบอกด้วยว่า
เจ้ายอมจากบิดามารดาและบ้าน
เกิดเมืองนอนของเจ้า มาอยู่กับ
ชนชาติที่เจ้าไม่รู้จักมาก่อน"

12 ขอพระเยโฮวาห์ทรงตอบ

(1) นรธ 1:2; 3:2, 12; 4:21 (2) ลนต 19:9-10; 23:22; พบญ 24:19

(4) นรธ 1:1; สดต 129:7-8; ลก 1:28; 2 ธส 3:16 (6) นรธ 1:22 (10) 1 ซมอ 1:18

(11) นรธ 1:14-18 (12) 1 ซมอ 24:19; นรธ 1:16; สดต 17:8; 36:7; 57:1; 61:4

แทนการงานของเจ้าตามที่เจ้าได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจอยู่ได้ปกของพระองค์นั้น จงทรงปูนบำเหน็จอันบริบูรณ์แก่เจ้า”

13 รูธจึงกล่าวว่า “เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉันได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะท่านได้ปลอบใจดิฉัน และเพราะท่านได้กล่าวคำที่แสดงความเมตตากรุณาต่อหญิงคนใช้ของท่าน ถึงแม้ดิฉันไม่เป็นเหมือนคนหนึ่งเ็นพวกหญิงคนใช้ของท่าน”

14 โบอาสก็บอกนางว่า “พอถึงเวลารับประทานอาหารเชิญมานี้เถิด มารับประทานขนมปังบ้าง และเอาอาหารมาจิมน้ำส้มเถิด” นางจึงนั่งลงข้าง ๆ พวกคนเกี้ยวข้าว โบอาสจึงส่งข้าวคั่วให้ และนางก็รับประทานจนอิ่ม และยังเหลือไว้บ้าง

15 เมื่อนางลุกขึ้นไปเก็บข้าว โบอาสก็บัญชาชายหนุ่มของท่านว่า “จงยอมให้นางเก็บข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ อย่าได้ตำหนินางเลย

16 จงตั้งข้าวออกจากฟ่อนทิ้งไว้ให้นางเก็บบ้าง อย่าว่านางเลย”

17 นางก็เที้ยวเก็บข้าวที่ตกใน

นาจนถึงเวลาเย็น แล้วก็ฟาดข้าวที่เก็บมาได้นั้น ได้ข้าวบาร์เลย์ประมาณเอฟาห์หนึ่ง

18 นางยกข้าวขึ้นขึ้นและเข้าไปในเมือง แม่สามีก็เห็นข้าวที่นางได้เก็บมานั้น และนางเอาอาหารที่เหลือเมื่อนางรับประทานอิ่มแล้วนั้นให้แก่แม่สามีด้วย

19 แม่สามีจึงกล่าวแก่นางว่า “วันนี้ลูกไปเก็บข้าวตกที่ไหนมา ลูกไปทำงานที่ไหน ขอให้ชายที่เอาใจใส่ลูกได้รับพระพรเถิด” นางจึงบอกแก่แม่สามีให้ทราบ ว่านางไปทำงานกับผู้ใด นางว่า “ผู้ชายที่ฉันไปทำงานด้วยในวันนั้นชื่อโบอาส”

20 นาโอมิก็พูดกับบุตรสะเลไ้ว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่เขาเถิด พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาดจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว” นาโอมิก็กล่าวแก่นางด้วยว่า “ชายคนนั้นเป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา”

21 รูธชาวโมอับกล่าวว่า “นอกจากนั้นเขายังพูดกับฉันว่า ‘เจ้าจงอยู่ใกล้ ๆ คนใช้หนุ่มของฉัน จนกว่าเขาจะเกี้ยวข้าวของฉันเสร็จ’”

22 นาโอมิพูดกับบุตรสะเลไ้ว่า “ดีแล้ว ลูกสาวของแม่เอ๋ย ที่เจ้าจะไปทำงานกับสาวใช้ของ

(13) ปฐก 33:15; 1 ซมอ 1:18; 25:41 (14) นรธ 2:18 (17) นรธ 1:22

(18) นรธ 2:14 (19) นรธ 2:10; สดต 41:1

(20) นรธ 3:9-10; 4:4, 6; 2 ซมอ 2:5; โยบ 29:13; สกษ 17:17

เขา เพราะว่าเขาจะไม่พบเจ้าในนาอื่น”

23 ดังนั้นนางจึงอยู่ใกล้ ๆ สาวใช้ของโบอาสที่เกี่ยวเก็บข้าวตกจนสิ้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์และข้าวสาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่สามี

นางนาโอมี่วางแผน

3 **ให้**นางรุธสมรสกับโบอาส
นาโอมี่แม่สามีของนางพูดกับนางว่า “ลูกสาวของแม่เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพิงให้เจ้าเพื่อเจ้าจะได้มีความสุขไม่ควรรหรือ

2 โบอาสผู้ซึ่งเจ้าไปกับพวกสาวใช้ของเขานั้น เป็นญาติของเรามาใช้หรือ ดูเถิด คินวันนี่เขาจะขัดข้าวบาร์เลย์ที่ลานนวดข้าว

3 จงอาบน้ำ ทาน้ำมันสวมเครื่องแต่งกายแล้วลงไปที่ลานนวดข้าว แต่อย่าให้ท่านเห็นตัว จนกว่าท่านจะรับประทานและดื่มเสร็จแล้ว

4 เขาอนที่ไหนจงสังเกตไว้ให้ดี แล้วจงไปเปิดผ้าคลุมเท้าขึ้น และจงนอนที่นั่น ต่อไปท่านจะบอกตัวเองว่า เจ้าจะต้องทำประการใด”

5 นางตอบว่า “แม้ว่าอย่างไรฉันจะกระทำตามทุกอย่าง”

6 ดังนั้นนางจึงลงไปยังลานนวดข้าว และกระทำตามที่แม่สามี

บอกทุกอย่าง

7 เมื่อโบอาสรับประทานและดื่มจนสำราญใจแล้ว ท่านก็นอนอยู่ที่ปลายกองข้าว แล้วนางก็ย่องเข้ามาเปิดผ้าคลุมเท้าของท่านขึ้น และนอนลงที่นั่น

นางรุธอ้างว่า

โบอาสเป็นญาติสนิทถัดมา

8 ต่อมา พอถึงเที่ยงคืนชายคนนั้นก็ตกใจตื่นพลิกตัว ดูเถิด มีผู้หญิงมานอนอยู่ที่เท้าของท่าน 9 ท่านจึงถามว่า “เจ้าเป็นใคร” นางตอบว่า “ดิฉันคือรุธหญิงคนใช้ของท่านค่ะ ขอให้ท่านกางชายเสื้อของท่านห่มหญิงคนใช้ของท่านด้วย เพราะท่านเป็นญาติสนิทถัดมา”

10 ท่านจึงว่า “ลูกสาวเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่เจ้าเถิด คุณของเจ้าครั้งหลังนี้ก็ใหญ่ยิ่งกว่าครั้งก่อน ด้วยว่าเจ้ามิได้ไปหาคนหนุ่ม ไม่ว่าจนหรือมั่งมี

11 บัดนี้ ลูกสาวเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย สิ่งที่เจ้าขอร้องเราจะกระทำตามทุกอย่าง บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองเราทราบดีอยู่แล้วว่าเจ้าเป็นผู้หญิงที่ดี

12 และก็ เป็นความจริงด้วยที่ฉันเป็นญาติสนิท แต่ยังมีญาติอีกคนหนึ่งสนิทกว่าฉัน

13 คินวันนี่เจ้าจึงค้างที่นี้ก่อนพรุ่ง

(1) นรธ 1:9; 1 คร 7:36; 1 ทธ 5:8 (2) นรธ 2:3, 8 (3) 2 ซมอ 14:2

(7) วนล 19:6, 9, 22; 2 ซมอ 13:28 (9) นรธ 2:20; 3:12; อสค 16:8 (10) นรธ 1:8

(11) สกษ 12:4; 31:10-31 (12) นรธ 3:9; 4:1 (13) พบญ 25:5-10; วนล 8:19

นี้เข้า ถ้าเขาจะทำหน้าที่ญาติสนิทเพื่อเจ้าก็ดีแล้ว ให้เขาทำหน้าที่ญาติสนิทเถอะ แต่ถ้าเขาไม่เต็มใจที่จะทำหน้าที่ ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ แน่ฉันใดฉันจะทำหน้าที่ ญาติสนิทที่ ถัดมาเพื่อเจ้าแน่ฉันนั้น จงนอนลงเถิดจนกว่าจะรุ่งเช้า”

14 ดังนั้น นางจึงนอนอยู่ที่เท้าของท่านจนรุ่งเช้า แต่นางลุกขึ้นก่อนคนจะจำหน้ากันได้ เพราะท่านคิดว่า “อย่าให้ใครทราบว่ามีผู้หญิงมาที่ลานนวดข้าว”

15 ท่านพูดว่า “จงเอาผ้าคลุมที่เจ้าใช้อยู่หนุนคล้อออก” นางก็คล้อผ้าคลุมออก ท่านก็ตวงข้าวบาร์เลย์หกทะนานให้นางแบกไป แล้วก็เข้าไปในเมือง

16 เมื่อนางมาถึง แม่สามีจึงถามว่า “เป็นใครหนอ ลูกสาวของแม่เอ๋ย” แล้วนางก็เล่าตามที่ท่านได้กระทำต่อนางให้แม่สามีฟังทุกอย่าง

17 และนางว่า “ท่านให้ข้าวบาร์เลย์หกทะนานนี้แก่ฉัน ท่านว่า ‘เจ้าอย่ากลับไปหาแม่สามีมือเปล่าเลย’”

18 แม่สามีจึงว่า “ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่าจะทราบว่าจะลงเอยอย่างไร เพราะว่าท่านจะไม่ หยุตเลย

จนกว่าท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้เสร็จในวันนี้”

4 **โบอาสได้มรดกของท่าน**
 โบอาสก็ขึ้นไปที่ประตูเมือง และนั่งอยู่ที่นั่น ดูเถิด ญาติสนิทคนที่ ถัดมาซึ่งโบอาสกล่าวถึงก็เดินผ่านมา โบอาสจึงกล่าวว่า “โอ คนเช่นนี้ แวะมานั่งที่นี่ก่อนเถิด” เขาก็แวะมานั่งลง 2 ท่านจึงไปเชิญพวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นมาสิบคนกล่าวว่า “เชิญนั่งที่นี่เถิด” เขาทั้งหลายก็นั่งลง 3 ท่านจึงพูดกับญาติสนิทที่ ถัดมานั้นว่า “นาซึ่งเป็นส่วนของเอลีเมเลคญาติของเรา นั้น นาโอมิผู้ที่กลับมาจากแผ่นดินโมอับอยากจะขายเสีย

4 ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรบอกให้ท่านทราบ และขอบอกว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพลเมืองและต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ของชาวเมืองเรา ถ้าท่านอยากจะได้ไว้ก็จงได้เถิด แต่ถ้าท่านไม่ได้จงบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทราบ นอกจากท่านแล้วไม่มีใครมีสิทธิ์ได้ ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ ถัดท่านไป” ผู้นั้นจึงบอกโบอาสว่า “ข้าพเจ้าจะได้”

5 แล้วโบอาสบอกว่า “ในวันที่ท่านซื้อที่นาจากมีนาโอมินั้น ท่านก็จะได้รับธรรมากรรมของผู้นั้นด้วย เพื่อจะจรรโลง

(14) รม 12:17; 14:16; 1 คร 10:32; 2 คร 8:21; 1 ธส 5:22 (18) สดต 37:3, 5

(1) นรธ 3:12 (2) 1 พกษ 21:8; สกษ 31:23 (3) ลนต 25:25

(4) ปฐก 23:18; ลนต 25:25; ยรม 32:7-8 (5) ปฐก 38:8; พบญ 25:5-6; นรธ 3:13

นามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา”

6 ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า “ข้าพเจ้าจะไถ่เพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้ จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสียไป ท่านจงเอาสิทธิในการไถ่ของข้าพเจ้าไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถ่ไม่ได้แล้ว”

7 ต่อไปนี่เป็นธรรมเนียมในอิสราเอลสมัยก่อนเกี่ยวกับการไถ่และการแลกเปลี่ยน คือเพื่อจะรับรองการตกลงกัน คนหนึ่งจะถอดรองเท้าของเขาเองยื่นให้อีกคนหนึ่ง นี่เป็นธรรมเนียมของการแสดงสักขีพยานในอิสราเอล

8 ดังนั้นเมื่อญาติสนิทคนถัดมากล่าวแก่โบอาสว่า “ท่านจงซื้อเสียเองเถิด” เขาก็ถอดรองเท้าออก

9 แล้วโบอาสจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่และประชาชนทั้งปวงว่า “ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลีเมเลค และทรัพย์สินทั้งหมดของคิลีโอนและมาห์โลนจากมีนาโอมิแล้ว

10 ยิ่งกว่านั้น รูธชาวโมอับภรรยาของมาห์โลนข้าพเจ้าก็ได้ไถ่ไว้ให้เป็นภรรยาของข้าพเจ้าเพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้

กับมรดกของเขา เพื่อนามของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิดเมืองนอนของท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้”

โบอาสแต่งงาน

กับนางรูธ

11 ประชาชนทั้งปวงที่อยู่ที่ประตูเมืองและพวกผู้ใหญ่กล่าวว่า “เราทั้งหลายเป็นพยานแล้วขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้หญิงคนที่กำลังจะเข้ามาในเรือนของท่านเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ ผู้ซึ่งช่วยกันสร้างวงศ์วานอิสราเอล ขอให้ท่านจงจำเริญอยู่ในเอฟราธา และมีชื่อเสียงในเบธเลเฮม

12 ขอให้วงศ์วานของท่านเหมือนวงศ์วานของเปเรศซึ่งทามาร์คลอดให้แก่ยูดาห์ เนื่องด้วยเชือกสายซึ่งพระเยโฮวาห์จะประทานแก่ท่านโดยผู้หญิงคนนี้นี้”

13 ดังนั้นโบอาสก็รับรูธมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานางและพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง

14 ฝ่ายพวกผู้หญิงก็พูดกับนาโอมิว่า “สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้า

(6) นรธ 3:12-13; โยบ 19:14 (7) พบญ 25:7-10 (10) พบญ 25:6

(11) ปฐก 29:25-30; 35:16-18; พบญ 25:9; 1 ซมอ 16:4-13; สดต 127:3; 128:3

(12) ปฐก 38:6-29; 1 ซมอ 2:20 (13) ปฐก 29:31; 33:5; นรธ 3:11 (14) ลก 1:58

ไว้ให้ปราศจากญาติที่ถัดมา ขอ
ให้ทารกนี้มีชื่อเสียงเลื่องลือไป
ในอิสราเอล

15 ให้เด็กคนนี้เป็นผู้ชุบชีวิต
ของเจ้าและเลี้ยงดูเจ้าเมื่อชรา
เพราะว่าเด็กคนนี้เกิดมาจากลูก
สะโทที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่า
บุตรชายเจ็ดคน”

นางรุธเป็นบรรพบุรุษ

ของพระเมสสิยาห์

16 แล้วนาอามีก็รับเด็กนั้นมา
อุ้มไว้แนบอก และรับเป็นผู้
เลี้ยงดูแลเด็กคนนั้น

17 หญิงชาวบ้านข้างเคียงก็ให้
ชื่อเด็กนั้น พุดกันว่า “มีบุตร
ชายคนหนึ่งเกิดให้แก่นาอามี”
เขาตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า โอบेत

ผู้เป็นบิดาของเจสซี ซึ่งเป็นบิดา
ของดาวิด

18 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของ
เปเรศ เปเรศให้กำเนิดบุตรชื่อ
เฮสโรน

19 เฮสโรนให้กำเนิดบุตรชื่อ
ราม รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัม-
มีนาดับ

20 อัมมีนาดับให้กำเนิดบุตรชื่อ
นาโซน นาโซนให้กำเนิดบุตรชื่อ
สัลโมน

21 สัลโมนให้กำเนิดบุตรชื่อ
โบอาส โบอาสให้กำเนิดบุตรชื่อ
โอบेत

22 โอบेतให้กำเนิดบุตรชื่อ
เจสซี และเจสซีให้กำเนิดบุตร
ชื่อดาวิด

(15) 1 ซมอ 1:8 (17) ลก 1:58

(18) กตว 26:20-21; 1 พศต 2:4-15; มธ 1:1-7

(20) กตว 1:7; มธ 1:4 (21) 1 พศต 2:15; มธ 1:6